

може найти Острова Итакий, кой в неговое царство. Азъ го траса и едно злощастіе подобно като неговое сотвори ми да се ухвана. Посли ме моему отцу и въ мое отечество, за да те сохранятъ Бози и подаратъ на твои сыны, и да ги сотворятъ да усетатъ радость и да живѣять подъ единъ таковъ добарь отецъ!

Сезостръ поче да ме гледа сось благоутробно око: еще хотящъ да разумѣе онова що говорехъ азъ дали бѣше истинно, прати ны на єдного отъ своихъ управителей и заповѣда му да се извѣсти отъ оныя, що бѣха уловили нашій корабль, дали сме Грецы или Финикианы: ако са Финикианы, рѣче царь, падасе повечъ да ги накажемъ, понеже са не-приятели наши, и юще помнога понеже искаха да ны прелстать съ єдну злоумышленну лажу; или на-противъ ако са Грецы, искамъ да се почтать и да се пратать во свое отечество съ единъ мой корабль; понеже много обычамъ Грецію, мнозина отъ Египтяны дадоха тамошния законы. Познавамъ Ираклеовую добродѣтель; Ахилеевая слава достигна даже до насъ; чуда се и на онова що ми приказаха, за многоуміе нещастнаго Одиссея. тая є моя радость, да помогна на нещастну добродѣтель.

Оный управитель, кому бѣше заповѣдалъ царь да испыта за нашу причину, имаше свою душу толку развращенну и толку лукаву, колко Сезостръ бѣше добродѣтенъ и мужественъ. Той чиновникъ се именуваше Метофъ; онъ ны пыташе сось образъ лестивъ, понуждаясе да ны улови съ лукавство: и като видѣ че Менторъ отговаряше поразумно отъ мене, призиравше му се со завистъ и неувѣреніе: понеже зліи се секога гнѣзватъ на добрыя. Онъ ны